

res Presse — er villig til at bringe endog meget store Ofre med Hensyn til Landstingets Sammensætning for at faa Kravet om Forholdstalsvalg til Folketinget gennemført.

Altsaa, Betingelserne for en Forhandling er der, naar man griber Sagen an praktisk og paa rette Maade. Men det turde være klart, at begynder man med Trusler og den knyttede Næve overfor Landstinget og dets Vælgerkorps, kan man ikke vente at komme blot et Stykke frem ad Forhandlingens Vej. Og Regeringen savner desuden den væsentligste Betingelse for at kunne føre Forhandlingerne med Landstinget med tilstrækkelig Vægt. Det gælder nemlig i Politik ikke blot under Kamp, men ogsaa under Forhandling altid om dette: Hvad Magt staar der bagved? Og Regeringen har, navnlig i den sidste Tid, paa afgørende Maade kastet sig i Armene paa Socialdemokratiet, repræsenterende tydeligt og klart kun Socialdemokratiet og den yderste Fraktion af Venstre. Denne Forbindelse kan kun vente at faa et lille Mindretal af Landstingets valgte Medlemmer med sig, selv under de for Regeringen heldigste Forhold ved et eventuelt Opløsningsvalg. Det tror jeg, man fra den Side ikke vil benægte. Et langt tungere Lod i Vægtskaalen vil under saadanne Forhandlinger utvivlsomt det Vælgerkorps, som staar bag ved de tre Venstregrupper, kunne lægge. Deres Stemmer ville i en saadan Forhandling med Landstinget blive hørte med meget mere Agtpaaagivenhed og betyde meget mere ved den endelige Afgørelse end den Magt, som de Herrer have bag sig. Og om at de Stemmer, som, naar Tid og Lejlighed ere dertil, og naar Forholdene modnes, de tre Venstregrupper ville lade høre i Forhandlingerne om en Forfatningsrevision, ville lyde til Gunst for den almindelige Valgret, er der ingen Tvivl. Der kan ikke være nogen Tvivl derom, thi disse Venstregrupper have ved enhver Lejlighed vist, at de staa paa den almindelige Valgrets Grund, ligesom de lige saavel som de Herrer have deres Oprindelse derfra. Og at de tre Venstregrupper betragte det som deres politiske og moralske Pligt at benytte den Magt, som Vælgerne have lagt og maatte lægge i deres Haand til at søge

at faa den almindelige Valgret bragt til større og større Magt og Gyldighed her i Landet, bevistes fremfor alt ved den store Reform af den kommunale Valgret, som Regeringen og de Grupper, her er Tale om, gennemførte, hvorved man gav den almindelige Valgret fuld Magt i Sogne- og Byraad, og hvorved man vandt saa langt frem, som det under de forhaanden-værende Forhold lod sig gøre, i Retning af at styrke den almindelige Valgrets Stilling i Amsraadene. Erfaringerne fra Fortiden vise altsaa, at det er disse Venstregruppers alvorlige Villie at hævde den almindelige Valgret, og man har ikke Spor af Ret til at tvivle om, at de ville have den samme Villie i Fremtiden. Derfor have vi ogsaa i det Forslag om Overgang til Dagsordenen, vi stille, udtrykkelig nævnt, at ved Arbejdet for en Forfatningsrevision vil det endelige Formaal være at søge at faa Grundloven ændret i Juni-Grundlovens Aand.

Men paa dette Vælgerkorps' Vegne, som har vist, at det kan lægge det egentlige tunge Lod i Vægtskaalen, og som paa ingen Maade kan undværes, hvis denne Sag skal bringes til Afgørelse enten paa den ene eller den anden Maade, kan denne Regering ikke tale. Ja, den har endog stillet sig i udpræget Kampstilling overfor dette Vælgerkorps og dem, der her paa Tingene repræsenterer det. Og skulde tidligere eller senere Forholdene udvikle sig saaledes, at Grundlovskampen kommer, at det bliver ad Kampens Vej, man skal søge at faa disse Spørgsmaal løste — og det lader til efter den høje Regerings hele Færd, at den tænker paa straks eller saa snart som muligt at tage fat paa denne Kamp —, gælder det i endnu højere Grad, at man maa spørge: Hvad staar der da bag Regeringen? Og det er soleklart, at for at føre en saa stor og vanskelig Sag igennem vilde intet mindre kunne gøre det, end at Regeringen stod som det fuldgyldige Udtryk for det samlede Venstre fra den ene Fløj til den anden — der bliver endda ikke for stor Magt til raade over. Det bliver nødvendigt at faa dem alle med, hvis Sagen skal gennemføres.

Men det, Regeringen har gjort, er, som jeg før har mindet om, at kaste sig